

endog betydeligt mindre. Det bevilgede Lønningstillæg har i det løbende Finantsaar efter Tillægsloven været: 15,164 Rd., altsaa meget nær det samme Beløb, og i det foregaaende Finantsaar udgjorde det bevilgede Tillæg: 23,954 Rd. Med samtlige hidtil omtalte Paragrapher maa imidlertid sammenholdes den senere Paragraph, der bestemmer det Beløb, som skal stilles til Ministeriernes Disposition, for dermed at afholde Udgifterne til Assistentter og Contoirhold m. v. Det vil da sees, at der efter Udkastets § 33 i denne Henseende er foreslaaet en Forhøielse til de her omhandlede Diemed af 36,100 Rd., hvilket omtrent svarer til Forhøielsen i det første Finantsaar, da Bygget stod høit; thi da udgjorde Lønningstillægget omtrent 34,000 Rd., hvorimod det i indværende Finantsaar kun udgjør omtrent 20,000 Rd. Heraf vedkomme imidlertid omtrent de to Femtedele ikke selve Ministerierne eller Domstolene.

I Udkastet følger nu de forskjellige Embedsmænd under Justits- og Politivæsenet i §§ 9—14, for hvem en Forhøielse af 4,410 Rd. er foreslaaet, og dernæst Medicinalvæsenet i §§ 15—17. Dette er en af de Conti, hvor det Tillæg, som foreslaaes bevilget, er betydeligt; men det vil vistnok ogsaa erkendes, at der er god Grund til en kjendelig Forhøielse i saa Henseende. Medens nemlig det bevilgede Tillæg i det løbende Finantsaar har andraget 8,850 Rd. (i 1856—57 14,288 Rd.), vil Forhøielsen efter Udkastet blive 19,950 Rd.

I 3die Afsnit omhandler Udkastet under §§ 18—25. forskjellige Embedsmænd og Institutter under Indenrigsministeriet. En betydelig Forhøielse er her foreslaaet med Hensyn til Overvrighederne i Kongeriget; men det er ogsaa min Overbeviisning, at netop disse Embedsmænd for Forretningernes og den offentlige Tjenestes Skyld have Krav paa en meget kjendelig og væsentlig Forhøielse. Det er forholdsvis en betydelig Forhøielse i Gagen, som er foreslaaet, idet nemlig det Beløb, der er bragt i Forslag, udgjør: 27,300 Rd., medens det bevilgede Tillæg i 1856—57 var 8120 Rd., i 1857—58 5120 Rd.

Det 4de Afsnit omhandler Embedsmænd og Institutter under Ministeriet for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Efter § 30 skulle de hidtil bevilgede personlige Tillæg bortfalde, i Forhold som den regelmæssige Løn ved denne Lov modtager en tilsvarende Forhøielse.

I § 31 ere saadanne Embedsmænd og Bestillingsmænd omtalte, med Hensyn til hvilke der kun er foreslaaet et midlertidigt, personligt Tillæg, fordi Stillingernes endelige Regulering ikke kunde finde Sted ved denne Lov, og man derfor ansaae det for uhensigtsmæssigt at foreslaae nogen vedvarende, nogen fast Forøgelse.

Derpaa følger i § 32 Lønningforslag med Hensyn til forskellige Bestillingsmænd under Justits- og Indenrigsministeriet; i den alt tidligere omtalte § 33 er der foreslaaet forskellige Summer stillet til Ministeriernes Disposition for dermed at vederlægge den fornødne Medhjælp og Assistance ved Forretningernes Besørgelse, saasom foruden ved Ministerierne og Domstolene ved Veivæsenet, Stutterivæsenet, Veterinær- og Landbohøiskolen o. s. v.

Endelig er der i § 34 foreslaaet, at de Embedsmænd, som ikke ifølge denne Lovs Bestemmelser opnaae nogen Forhøielse i deres Gage, forsaavidt ikke deres Hovedindtægt bestaaer i Sportler, Brug af Jorder eller lignende uviste Indtægter, eller deres Gage maatte være bestemt efter den 1ste Januar 1857, at disse Embedsmænd, siger jeg, skulle have et personligt Tillæg af 20 pCt. af deres hidtil havde Gage, indtil de, efter de i denne Lov fastsatte Regler, ville erholde en højere Gage eller de gaae over i en anden Stilling. De Embedsmænd, som dette fornemmelig vil gjælde, er en Kategori af Embedsmænd, med Hensyn til hvilke Commissionen havde gjort bestemte i det Enkelte gaaende Forslag, hvilke Regjeringen maatte ansee det for betænkeligt allerede nu at tilegne sig, fordi de noget særegne Forhold ikke have kunnet nærmere overveies. Jeg sigter herved til Embedsmænd paa Island og Færøerne. Dernæst er der i Paragraphen foreslaaet, at et lignende Tillæg af